

**UCHWAŁA NR XXVIII/389/26
RADY MIEJSKIEJ CIESZYNA**

z dnia 27 maja 2026 r.

**w sprawie rozpatrzenia skargi osoby fizycznej z dnia 20 kwietnia 2026 r. na Przewodniczącego
Rady Miejskiej Cieszyna i przewodniczących komisji Rady Miejskiej Cieszyna**

Na podstawie art. 18b ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jednolity: Dz. U. z 2026 r. poz. 662), art. 229 pkt 1 i art. 231 oraz art. 237 § 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity: Dz. U. z 2025 r., poz. 1691)

**Rada Miejska Cieszyna
uchwala, co następuje:**

§ 1. Uznać Radę Miejską Cieszyna za niewłaściwą do rozpatrzenia skargi osoby fizycznej z dnia z dnia 20 kwietnia 2026 r. na Przewodniczącego Rady Miejskiej Cieszyna i przewodniczących komisji Rady Miejskiej Cieszyna i przekazać ją do rozpatrzenia Wojewodzie Śląskiemu zgodnie z właściwością.

§ 2. Faktyczne i prawne uzasadnienie rozstrzygnięcia zawartego w § 1 zawiera załącznik do niniejszej uchwały.

§ 3. Wykonanie uchwały powierzyć Przewodniczącemu Rady Miejskiej Cieszyna, zobowiązując go do zawiadomienia skarżącego o sposobie załatwienia skargi.

§ 4. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady Miejskiej Cieszyna

Janusz Kolder

Uzasadnienie

W dniu 20 kwietnia 2026 r. wpłynęła skarga osoby fizycznej na Przewodniczącego Rady Miejskiej Cieszyna, przewodniczących komisji Rady Miejskiej Cieszyna, w szczególności Doraźnej Komisji Statutowej, a także radnych, w której Skarżący wskazał, że *radni nie dostrzegają, albo nie chcą dostrzegać nieprawidłowości w zarządzaniu Miastem Cieszyn oraz pracy Rady Miasta Cieszyna, że ich rola ogranicza się tylko do brania wynagrodzenia za bycie Radnym czy Przewodniczącym Komisji i bycie jej członkiem; że jesteśmy na etapie kończenia prac nad Statutem Miasta, jest wiele propozycji zmian w Statucie, pewne zapisy są skreślane a pewne dochodzą, wiele z nich budzi wątpliwości Skarżącego*. W skardze pojawia się odniesienie do *szablonowej formułki, jaka pojawia się w informacjach Przewodniczącego o posiedzeniach Komisji dot. możliwości brania udziału w posiedzeniach. Ta informacja dotyczy Komisji i Sesji*. W związku z tym padają zarzuty o *nieumożliwianie zabrania głosu na Komisji, a Przewodniczący Rady wymyśla jakieś kuriozalne zasady zgłoszenia trzy dni przed sesją chęci zabrania głosu- to są idiotyczne wymagania*. Według Skarżącego, *jeśli składa skargę, wniosek czy petycję to z automatu przysługuje mu prawo udziału w Komisji jak i Sesji i zabrania głosu*.

W sprawie przedmiotowej skargi stanowisko pisemne zajęła w dniu 4 maja 2026 r. Burmistrz Miasta Cieszyna, w którym wskazała, iż *wniosek w części dotyczy zmiany Statutu Miasta Cieszyna, co oznacza, że z inicjatywą dotyczącą zmiany Statutu musiałoby wystąpić 300 mieszkańców*. Dodatkowo Burmistrz informuje, że *Skarżący może wziąć udział w konsultacjach projektu Statutu Miasta Cieszyna z mieszkańcami, których ogłoszenie nastąpi po przyjęciu przez Komisję Statutową ostatecznej wersji projektu Statutu Miasta Cieszyna kierowanego pod obrady Rady Miejskiej Cieszyna*. Dalej wskazano odnośnie stawianych zarzutów, że *w ustawie o samorządzie gminnym nie znajdują się zapisy gwarantujące zabieranie głosu przez mieszkańców zarówno podczas sesji rady jak i komisji. Zadaniem przewodniczącego jest organizowanie pracy rady oraz prowadzenie obrad rady. Żaden przepis nie wskazuje na konieczność udzielania głosu mieszkańcowi podczas obrad rady gminy czy komisji*. W stanowisko wskazano, że *całkowicie niezrozumiałe i nieakceptowalne są stwierdzenia o charakterze pomówienia Radnych, a szczególnie odnoszące się do niezauważania przez radnych problemów w zarządzaniu miastem, czy ograniczania swojej roli jako Radnych „tylko do brania wynagrodzenia za bycie radnym...”*.

Według art. 18b ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym *rada gminy rozpatruje skargi na działania wójta i gminnych jednostek organizacyjnych; wnioski oraz petycje składane przez obywateli; w tym celu powołuje komisję skarg, wniosków i petycji*. Z kolei art. 229 pkt 1 Kodeksu postępowania administracyjnego wymienia, że *jeżeli przepisy szczególne nie określają innych organów właściwych do rozpatrywania skarg, jest organem właściwym do rozpatrzenia skargi dotyczącej zadań lub działalności:*

- 1) *rady gminy, rady powiatu i sejmiku województwa - wojewoda, a w zakresie spraw finansowych - regionalna izba obrachunkowa;*

Przepis przewiduje organ właściwy do rozpatrzenia skargi m. in. na radę gminy, a dalsze punkty tego artykułu wskazują organy właściwe do rozpatrywania skarg na określone w nich organy kolegialne, lub na organy jednoosobowe -konkretnie nazwane w tych regulacjach. Przewodniczący rady miejskiej, przewodniczący komisji rady, czy poszczególni radni nie są odrębnymi organami wymienionymi w tym przepisie, nie należą do żadnej z kategorii z tego przepisu. Kompetencje do rozpoznania przez radę gminy skargi na jej przewodniczącego, czy na przewodniczącego jej

komisji nie wynikają zatem bezpośrednio z Kodeksu postępowania administracyjnego, ale także z ustawy o samorządzie gminnym.

Biorąc pod uwagę zarzuty stawiane w rozpatrywanym piśmie zarówno radnym, jak i przewodniczącym rady i komisji, przemawiają za tym, że pismo powinno zostać zakwalifikowane jako skarga na całą radę, a organem właściwym do rozpatrzenia takiej skargi jest właściwy wojewoda. Praktyka organów nadzoru, ale i wykładnia celowościowa przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego, przemawiają za tym, że w szczególności w odniesieniu do przewodniczącego rady gminy organem właściwym do rozpoznania skargi, jest ten sam organ, który posiada kompetencję do rozpatrywania skarg na działalność samej rady gminy, a więc wojewoda. Trudno bowiem wywodzić kompetencję rady gminy do rozpatrywania skargi na jej przewodniczącego np. z przepisów ustrojowych zawartych w ustawie o samorządzie gminnym. Postępowanie skargowe jest unormowane w przepisach Kodeksu postępowania administracyjnego i na ich gruncie w pierwszej kolejności należy dokonywać wykładni w zakresie organów właściwych do rozpatrzenia skargi. Co więcej, przepis art. 229 pkt 1 wyraźnie określa, iż jeżeli przepisy szczególne nie określają innych organów właściwych do rozpatrywania skarg, organami właściwymi do rozpatrzenia skargi są organy wskazane w tym przepisie.

Podsumowując, żaden przepis szczególny nie określa organu właściwego do rozpatrzenia skargi na przewodniczącego rady miejskiej, przewodniczących komisji, czy poszczególnych radnych, w szczególności przepisów takich nie zawiera ustawa o samorządzie gminnym. Dlatego przepisami prawa, z których należy wywodzić taką kompetencję są wyłącznie przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego. W związku z powyższym zasadnym jest uznanie skargi na przewodniczącego rady i komisji oraz radnych za skargę na całą radę i przekazanie jej Wojewodzie Śląskiemu celem rozpoznania zgodnie z właściwością.

Na posiedzeniu Komisji Skarg, Wniosków i Petycji Rady Miejskiej Cieszyna w dniu 19 maja 2026 r. stwierdzono, że Rada Miejska Cieszyna nie ma podstaw do rozpoznania skargi na Przewodniczącego Rady Miejskiej Cieszyna, przewodniczących komisji oraz radnych i uznać trzeba, że skarga jest w rzeczywistości skargą na całą radę, a organem właściwym do jej rozpoznania jest wojewoda.

Wobec powyższych okoliczności Rada Miejska Cieszyna uznała się za organ niewłaściwy do rozpoznania skargi i stwierdziła, że organem właściwym do jej rozpoznania jest Wojewoda Śląski.

W przypadku gdy skarga, w wyniku jej rozpatrzenia, została uznana za bezzasadną i jej bezzasadność wykazano w odpowiedzi na skargę, a skarżący ponowił skargę bez wskazania nowych okoliczności - organ właściwy do jej rozpatrzenia może podtrzymać swoje poprzednie stanowisko z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy - bez zawiadamiania skarżącego.